

רשומות

הצעות חוק

6 ביולי 1998

2729

י"ב בתמוז התשנ"ח

עמוד	
429	הצעת חוק מיסוי תשלומים ביום בחירות (תיקון), התשנ"ח-1998
431	הצעת חוק בתי הדין הדתיים (תיקוני חקיקה) (סיום דיונים), התשנ"ח-1998
	תיקונים עקיפים:
	חוק הדיונים, התשנ"ו-1955
	חוק הקארים, התשכ"א-1961
	חוק בתי הדין הדתיים הדרוזיים, התשכ"ג-1962
432	הצעת חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 46), (ייחוד שטחים למבני דת), התשנ"ח-1998

מתפרסמות בזה הצעות חוק מטעם הממשלה:

הצעת חוק מיסוי תשלומים ביום בחירות (תיקון), התשנ"ח-1998

1. בחוק מיסוי תשלומים ביום בחירות, התשנ"ז-1996¹ (להלן - החוק העיקרי), תיקון סעיף 1 בסעיף 1 -
(1) בהגדרה "יום הבחירות" בסופה יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 2(ב) לחוק קובע כי יוטל מס סופי בשיעור של 25% על הכנסה כאמור, במקום שיעורי המס הקבועים בפקודת מס הכנסה, בחוק מס ערך מוסף, התשל"ז-1976, ובחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה-1995.

חוק מיסוי תשלומים ביום בחירות, התשנ"ז-1996 (להלן - החוק), קובע הוראות מיסוי מיוחדות לתשלומים בעד עבודה או בעד שירות בשל הבחירות, שנעשו ביום הבחירות לכנסת ולראש הממשלה וביום בחירות מוקדמות במפלגות, ובלבד שהתשלום אינו עולה על 5,800 ש"ח (מעורכן לינואר 1998).

¹ ס"ח התשנ"ז, עמ' 236.

"(3) יום שבו נערכות בחירות למועצה של רשות מקומית לפי סעיף 4 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965² ולהלן - חוק הרשויות המקומיות (בחירות)), ולראש רשות מקומית לפי סעיף 3 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם), התשל"ה-1975³ (להלן - חוק הבחירה הישירה). וכן היום שקדם לו ושלושת הימים שלאחריו;

(4) יום שבו נערכות בחירות למועצה של רשות מקומית או לראש רשות מקומית שאינו היום האמור בסעיף 4 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות) ובסעיף 3 לחוק הבחירה הישירה וכן היום שקדם לו והיום שלאחריו;

(2) בהגדרה "משלם", בסופה יבוא:

(4) סיעת אם, סיעה או רשימה בהגדרתן בחוק הרשויות המקומיות (מימון בחירות), התשנ"ג-1993⁴;

(5) מועמד לראש רשות מקומית כמשמעותו בחוק הבחירה הישירה.

תיקון סעיף 2 2. בסעיף 2(א) לחוק העיקרי -

(1) בפסקה (1), הסיפה החל במילים "כשכר או כתמורה" - תימחק;

(2) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(וא) כשכר או כתמורה בשל עסקה לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976⁵, למעט לגבי תשלום שניתן למקבל תמורת נכס שהוא מוכר במהלך עסקיו או תמורת שירות שהוא נותן במהלך עסקיו";

תיקון סעיף 6 3. האמור בסעיף 6 לחוק העיקרי יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) חוק זה יחול על בחירות למועצה של רשות מקומית ועל בחירות לראש רשות מקומית שייערכו לאחר יום פרסומו של חוק מיסוי תשלומים ביום בחירות (תיקון), התשנ"ח-1998".

ד ב ר י ה ס ב ר

הוראות החוק על תשלומים כאמור המשתלמים ביום של הבחירות ביום שקדם לו וביום שלאחריו.

סעיף 2 מוצע לקבוע כי הוראות החוק לא יחולו לגבי תשלומים כאמור (בער עבודה או בעד שירות בשל בחירות), המשתלמים למוכר נכס או לנותן שירות המספקים את הנכס או את השירות במהלך העסקים הרגיל, ובמקרה כזה מוצע לדאוג את התשלומים כעסקה רגילה במהלך עסקיו של אותו עוסק.

סעיף 2 מוצע לקבוע כי הוראות החוק יחולו גם על תשלומים כאמור המשתלמים ביום הבחירות הכלליות לרשויות המקומיות - למועצת הרשות ולראש הרשות וכן ביום שלפניו ובשלושת הימים שלאחריו.

לגבי בחירות למועצת הרשות או לראש הרשות המתקיימות שלא במועד הבחירות הכלליות (למשל בחירות מיוחדות או בחירות חוזרות), מוצע להחיל את

² ס"ח התשכ"ה, עמ' 248.

³ ס"ח התשל"ה, עמ' 211.

⁴ ס"ח התשנ"ג, עמ' 146.

⁵ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

**הצעת חוק בתי הדין הדתיים (תיקוני חקיקה) (סיום דיונים),
התשנ"ח-1998**

תיקון חוק
הדיונים

1. בחוק הדיונים, התשט"ו-1955 –

(א) בסעיף 9, סעיף קטן (ג) – בטל;

(ב) אחרי סעיף 10א יבוא:

10ב. (א) דין שהחל בדיון ויצא לקצבה או פרש, יהיה מוסמך לסיים את הדיון בתוך שלושה חודשים מיום היציאה לקצבה או הפרישה.

(ב) דין שהחל בדיון ותקופת מינויו לכהונה נסתיימה מחמת מינוי לערכאה אחרת או מחמת שנתמנה לתקופה מסוימת, יהיה מוסמך לסיים את הדיון שהחל בו.

(ג) לענין סעיף זה, "תחילת דיון" – שמיעת עדות או טענות בעל דין.

תיקון חוק
הקאדים

2. בחוק הקאדים, התשכ"א-1961 –

(א) בסעיף 6, סעיף קטן (ב) – בטל;

(ב) אחרי סעיף 10א יבוא:

10ב. (א) קאדי שהחל בדיון ויצא לקצבה או פרש, יהיה מוסמך לסיים את הדיון בתוך שלושה חודשים מיום היציאה לקצבה או הפרישה.

(ב) קאדי שהחל בדיון ותקופת מינויו לכהונה נסתיימה מחמת מינוי לערכאה אחרת או מחמת שנתמנה לתקופה מסוימת, יהיה מוסמך לסיים את הדיון שהחל בו.

(ג) לענין סעיף זה, "תחילת דיון" – שמיעת עדות או טענות בעל דין.

ד ב ר ו י ה ס ב ר

בסעיף 9(ג) לחוק הדיונים, התשט"ו-1955, ובסעיף 10א(ג) לחוק בתי הדין הדתיים הדרוויים, התשכ"ג-1962, קיימות הוראות ולפיהן דיון/קאדי מ"הב שנתמנה לתקופה מסוימת והתחיל בדיון, יהיה מוסמך לסיימו גם לאחר תום תקופת מינויו. הוראה דומה קיימת בסעיף 6(ב) לחוק הקאדים, התשכ"א-1961, בנוגע לקאדי שנתמנה כראש בית הדין השרעי לערעורים. מוצע לבטל הוראות אלה (סעיף 2(א) וסעיף 3(א)) ולהכילן בסעיפי החוק המוצעים.

מוצע להגדיר, לענין הוראות החוק המוצעות, את המונח תחילת דיון כ"שמיעת עדות או טענות בעל דין". בדנ"א 21/89 כהן נ' אושיות הברה לביטוח בע"מ פ"ד מה (3) 499 נקבע, בדעת רוב, כי ככל שמדובר בשלב מקדמי,

סעיף 15 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, קובע לאמור:

"סמכות שופט לסיום דיון

15. (א) שופט שהחל בדיון ויצא לקצבה או פרש, יהיה מוסמך לסיים את הדיון תוך שלושה חודשים מיום היציאה לקצבה או הפרישה.

(ב) שופט שהחל בדיון ותקופת מינויו לכהונה נסתיימה מחמת מינוי לערכאה אחרת, או משום שנסתיימה תקופת כהונה בפועל, יהיה מוסמך לסיים את הדיון שהחל בו."

מוצע להחיל הוראות דומות בנוגע לדיונים בבית הדין הרבני, בנוגע לקאדים בבית הדין השרעי ובנוגע לקאדים מ"הבים בבית הדין הדתי הדרוזי.

¹ ס"ח התשט"ו, עמ' 68; התשנ"א, עמ' 209.
² ס"ח התשכ"א, עמ' 118; התשנ"א, עמ' 210.

3. בחוק בתי הדין הדתיים הדרוזיים, התשכ"ג-1962³ -

(א) בסעיף 12א, סעיף קטן (ג) - בטל;

(ב) אחרי סעיף 19א יבוא:

19ב. (א) קאדי מדי'הב שהחל בדיון ויצא לקצבה או פרש, יהיה מוסמך לסיים את הדיון, בתוך שלושה חודשים מיום היציאה לקצבה או הפרישה.

סמכות קאדי
מדי'הב לסיים
דיון

(ב) קאדי מדי'הב שהחל בדיון ותקופת מינויו לכהונה נסתיימה מחמת מינוי לערבאה אחרת, או מחמת שנתמנה לתקופה מסוימת, יהיה מוסמך לסיים את הדיון שהחל בו.

(ג) לענין סעיף זה, "תחילת דיון" - שמיעת עדות או טענות בעל דין.

דבריו הסבר

שפרש בזמן (שלושה חודשים) נובעת מכך ששופט שפרש או שיצא לקצבה אינו בעל סמכות שיפוטית, ולכן יש להסמיכו לתקופת זמן קצובה לסיום הדיונים. לעומת זאת, שופט שמונה לערבאה אחרת הוא עדיין בעל סמכות שיפוטית והוא יכול להמשיך בדיון ללא הגבלת זמן בהתאם להוראות סדרי הדין.

אין צורך מהותי שהשופט שהחל בתהליך המקדמי ימשיך בשמיעת הדיון לגופו. ואולם משכנס השופט לדון לגופם של דברים וההל בשמיעת הראיות, החלפתו בשופט אחר, אך ורק משום שתמה תקופת כהונתו, אינה רצויה. ההבדל בנוסח בין סעיף קטן (א) לסעיף קטן (ב) לענין הגבלת ההסמכה של שופט שיצא לקצבה או

³ ס"ח התשכ"ג, עמ' 20; התשנ"א, עמ' 211.

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חבר כנסת מטעם ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת:

הצעת חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 46) (ייחוד שטחים למבני דת),
התשנ"ח-1998*

תיקון סעיף 61 1. בחוק התכנון והבניה, התשכ"ד-1965¹, בסעיף 61, בפסקה (2) בסופה יבוא "זמן למבני ציבור לרבות מוסדות דת; לענין זה, "מוסד דת" - בית תפילה ומקווה."

דבריו הסבר

חובה, ולא אהת נמצא כי לא הוקצתה קרקע למבני דת מובהקים כגון מקווה ובית כנסת, במסגרת תבנית ליישוב חדש או לשכונה חדשה.

מוצע לכן לקבוע כי הקצאה באמור תהיה בין מטרותיה של תבנית מיתאר מקומית, וכי היקף הקצאה יהיה נתון לשיקולם של מוסדות התכנון, בבואם לפעול להשגת מטרות התבנית.

חבר הכנסת אבנר חי שאקי

סעיף 61 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ד-1965, קובע מהן המטרות של תבנית מיתאר מקומית.

בפסקה (2) לסעיף זה נקבעת כאחת מן המטרות "הבטחת תנאים נאותים מבחינת הבריאות, התברואה, הניקיון, הבטיחות, הביטחון, התחבורה והנוחות ומניעת מפגעים על ידי תכנון הקרקע ושימוש בה, ובכלל זה ייחוד אזורים למגורים, לתעשייה ולמסחר". ייחוד שטחים למבני דת, לפי המצב המשפטי הקיים, הוא רשות ולא

* הצעת חוק מס' 1131/פ; הועברה לוועדה ביום כ"ו בחשוון התשנ"ח (26 בנובמבר 1997).
¹ ס"ח התשכ"ד, עמ' 307; התשנ"ח, עמ' 217.